

שמיני חכ"ב שיחה א'

רש"י: "ויברכם: בברכת כהנים כו". אין הכוונה שאהרן ברכם לקיים את מצות ברכת כהנים, שהרי עוד לא נצטווה על זה. אלא הכוונה הוא שאהרן ברך את התוכן דברכת כהנים, כי זה היה מתאים לתוכן שאהרן רצה לברכם.

על הפסוק (ט' כ"ב) "וישא אהרן את ידיו ויברכם וירד מעשות החטאת גו" מפרש רש"י: "ויברכם: בברכת כהנים יברכך יאר ישא". וצריך להבין הרי אהרן לא נצטווה בברכת כהנים עד לפרשת נשא?

והביאור: אין כוונת רש"י שאהרן ברכם בברכת כהנים לקיים את מצות ברכת כהנים, שהרי עוד לא נצטווה על זה. אלא כוונת רש"י הוא שאהרן ברך את התוכן דברכת כהנים כי זה היה מתאים לתוכן שאהרן רצה לברכם. והביאור: השראת השכינה היתה יכולה להיות דוקא לאחר עבודת אהרן, שאז ראו בני ישראל שהקב"ה ויתר להם על מעשה העגל (שנעשה בהשתתפות אהרן). וזהו התוכן ד"יברכך" "יאר" ו"ישא": "יברכך" הוא שהברכה באה מהקב"ה (ולא מאהרן, כי בני ישראל יכולים לטעון איך יכול אהרן לברך והרי הוא היה מעורב במעשה העגל), "יאר" הוא ענין השראת השכינה, שבא על ידי "ישא" שהוא ענין נושא עון.

(וברכת משה ואהרן שלאחרי זה היה בנוגע לכללות ישראל "שתשרה שכינה במעשה ידיכם", משא"כ ברכה זו שייכת לאהרן דוקא, כי השראת השכינה הוא דוקא לאחר שנתכפר לו על מעשה העגל).

וזוהו שרש"י מפרש: "וירד: מעל המזבח", שבזה מדגיש שהברכה אינה מצות ברכת כהנים שנוהגת לדורות, דברכת כהנים אינה על המזבח אלא על הדוכן.